

2. Postępowania w sprawach przed organami, o których mowa w ust. 1, umarza się. Postępowania ze skarg w sprawach z zakresu kontroli publikacji i widowisk, toczące się przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, podlegają umorzeniu.

3. Rejestr dzienników i czasopism, prowadzony dotychczas w Głównym Urzędzie Kontroli Publikacji i Widowisk, zostanie przekazany w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym sądom wojewódzkim.

4. Dzienniki i czasopisma zarejestrowane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy uważa się za zarejestrowane w rozumieniu jej przepisów.

5. Postępowania w sprawach rejestracji dzienników lub czasopism, toczące się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w Głównym Urzędzie Kontroli Publikacji i Widowisk, oraz postępowania ze skarg w tych sprawach, toczące się przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, będą prowadzić właściwe sądy.

Art. 3. Traci moc ustawa z dnia 31 lipca 1981 r. o kontroli publikacji i widowisk (Dz. U. Nr 20, poz. 99, z 1983 r. Nr 44, poz. 204, z 1984 r. Nr 5, poz. 24, z 1987 r. Nr 37, poz. 209 oraz z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i 186).

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

174

USTAWA

z dnia 26 kwietnia 1990 r.

o przedłużeniu kadencji organów szkół wyższych oraz o zawieszeniu czynności wyborczych.

Art. 1. Kadencję organów szkół wyższych, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 22, poz. 128, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 6, poz. 33, Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 86), przedłuża się do dnia 30 listopada 1990 r.

Art. 2. Terminy czynności wyborczych, określone w rozdziale 2 działu II ustawy, o której mowa w art. 1, zawieszają się, a czynnościom wyborczym podjętym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie nadaje się dalszego biegu.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

175

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 1990 r.

o zmianie ustawy o zmianach w organizacji i działalności spółdzielczości.

Art. 1. W ustawie z dnia 20 stycznia 1990 r. o zmianach w organizacji i działalności spółdzielczości (Dz. U. Nr 6, poz. 36 i Nr 11, poz. 74) w art. 8 w ust. 1 wyrazy „w terminie trzech

miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „w terminie do dnia 30 czerwca 1990 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

176

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1990 r.

w sprawie zasiłków rodzinnych z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady i tryb przyznawania oraz wysokość zasiłków rodzinnych na dzieci, przysługujących ubezpieczonym, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U.

z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 90), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Uznaje się, że ubezpieczony osiąga niskie dochody w przeliczeniu na jednego członka rodziny, jeżeli łączna kwota podatku rolnego za okres pierwszego półrocza z danego gospodarstwa rolnego lub działu specjalnego, podzielona przez liczbę osób, o których mowa w ust. 2, nie przekracza stawki podatku rolnego z jednego hektara przeliczeniowego obowiązującej w pierwszym półroczu.

2. Przy ustalaniu liczby osób stosownie do ust. 1 bierze się pod uwagę ubezpieczonego wraz ze wszystkimi osobami pozostającymi z nim we wspólnym gospodarstwie domowym lub będącymi na jego utrzymaniu, z wyjątkiem:

- 1) osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) osób pobierających emeryturę lub rentę na podstawie ustawy albo innych przepisów o ubezpieczeniu społecznym lub zaopatrzeniu emerytalnym,
- 3) osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą podlegającą opodatkowaniu.

§ 3. Zasiłek rodzinny przysługuje na dzieci:

- 1) ubezpieczonego lub jego małżonka,
- 2) przyjęte przez ubezpieczonego lub jego małżonka w ramach rodziny zastępczej,
- 3) podlegające opiece prawnej, jeżeli opiekunem został ustanowiony ubezpieczony lub jego małżonek,
- 4) przyjęte przez ubezpieczonego lub jego małżonka do wspólnego gospodarstwa domowego i na utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności, jeżeli rodzice nie żyją albo nie mogą zapewnić utrzymania lub zostali pozbawieni bądź ograniczeni w sprawowaniu władzy rodzicielskiej i nie pobierają na dane dziecko zasiłku rodzinnego.

§ 4. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 zasiłek rodzinny na dziecko przysługuje do ukończenia przez nie 16 lat.

2. Jeżeli dziecko uczęszcza do szkoły lub kształci się na kursie kwalifikacyjnym, przysposobienia bądź doskonalenia zawodowego trwającym co najmniej 3 miesiące, zasiłek rodzinny przysługuje do ukończenia nauki, jednak nie dłużej niż do ukończenia przez dziecko 25 lat. Jeżeli ukończenie 25 lat życia przypada na ostatni rok studiów w szkole wyższej, zasiłek rodzinny przysługuje do końca roku akademickiego.

3. Przerwy w nauce związane z chorobą dziecka będącego nadal uczniem lub studentem albo związane z porodem nie powodują utraty prawa do zasiłku rodzinnego.

4. Zasiłek rodzinny przysługuje bez względu na wiek dziecka, jeżeli jest ono inwalidą:

- 1) I grupy,
- 2) II grupy, jeżeli inwalidztwo II grupy powstało w wieku uprawniającym do zasiłku.

§ 5. Zasiłek rodzinny nie przysługuje na dziecko:

- 1) pozostające w związku małżeńskim, z wyjątkiem przypadków gdy:
 - a) oboje małżonkowie uczęszczą do szkół,
 - b) na dziecko to przysługuje zasiłek pielęgnacyjny, a jego małżonkowi nie przysługuje zasiłek rodzinny na współmałżonka na podstawie odrębnych przepisów,

- 2) przebywające w domu pomocy społecznej, w domu dziecka lub innej placówce opiekuńczo-wychowawczej, jeżeli dziecko ma zapewnioną całkowitą opiekę, a ubezpieczony nie ponosi choćby w części kosztów utrzymania dziecka,
- 3) kształcące się w szkole wojskowej lub w innej szkole państwowej zapewniającej nieodpłatnie pełne utrzymanie (wyżywienie, zakwaterowanie, umundurowanie),
- 4) osiągające dochody w kwocie wyższej od najniższej emerytury, z wyjątkiem przypadków gdy:
 - a) dochody te stanowią wynagrodzenie za pracę podjętą w okresie ferii szkolnych,
 - b) dochody te osiąga dziecko, na które przysługuje zasiłek pielęgnacyjny,
- 5) przebywające w zakładzie karnym lub poprawczym.

§ 6. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 zasiłek rodzinny na każde uprawnione dziecko przysługuje w wysokości podstawowego zasiłku rodzinnego przewidzianego w przepisach w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych.

2. Na dziecko wymagające zwiększonego spożycia mięsa ze względu na stan zdrowia zasiłek rodzinny zwiększa się o połowę wysokości określonej w ust. 1. Okoliczności uprawniające do zwiększenia stwierdza się na podstawie zaświadczenia zakładu społecznej służby zdrowia.

§ 7. 1. Prawo do zasiłku rodzinnego powstaje z pierwszym dniem miesiąca kalendarzowego, w którym zostały spełnione wszystkie warunki do uzyskania takiego zasiłku, a ustaje z upływem miesiąca kalendarzowego, w którym ustal choćby jeden z tych warunków.

2. Jeżeli prawo do zasiłku rodzinnego powstało przed zgłoszeniem wniosku, zasiłek wypłaca się za okres od powstania tego prawa, jednak nie dłuższy niż 6 miesięcy przed zgłoszeniem wniosku. Jeżeli jednak niezgłoszenie wniosku było spowodowane okolicznościami niezależnymi od ubezpieczonego, a wniosek został zgłoszony w ciągu 6 miesięcy od ustania tych okoliczności, zasiłek rodzinny wypłaca się za cały okres, w którym istniało prawo do tego zasiłku.

§ 8. 1. Wniosek o zasiłek rodzinny może zgłosić ubezpieczony, a jeżeli ubezpieczony doznaje przeszkody lub zaniedbuje zgłoszenia — osoba sprawująca faktyczną opiekę nad dzieckiem, pracownik pomocy społecznej lub organizacja społeczna.

2. Wnioski rozpatruje i zasiłki wypłaca terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw socjalnych stopnia podstawowego. Zasiłki rodzinne za dany miesiąc wypłaca się najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca.

3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 2, stwierdza brak warunków do wypłacania zasiłku rodzinnego, poucza wnioskodawcę o możliwości skierowania wniosku do oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwego ze względu na miejsce zamieszkania ubezpieczonego, a w razie wątpliwości co do prawa do zasiłku lub jego wysokości — z urzędu przekazuje sprawę do rozpatrzenia temu oddziałowi.

4. Od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przysługują środki odwoławcze określone w ustawie z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 i Nr 74, poz. 441).

§ 9. Osoba pobierająca zasiłek rodzinny jest obowiązana:

- 1) przedstawić, na żądanie terenowego organu administracji państwowej lub oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dowody stwierdzające okoliczności uprawniające do pobierania zasiłku rodzinnego,
- 2) zawiadamiać organ wypłacający zasiłek rodzinny o wszelkich zmianach mających wpływ na prawo do zasiłku lub jego wysokość.

§ 10. Zasady i tryb rozliczania wypłat z tytułu zasiłków rodzinnych z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin między terenowym organem administracji państwowej a oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określają odrębne przepisy.

§ 11. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych; określone w tych przepisach obowiązki zakładów pracy odnoszą się odpowiednio do terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 12. Kwoty zasiłków określone w niniejszym rozporządzeniu obejmują dodatki z tytułu wzrostu cen, określone w uchwale nr 111 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych do świadczeń emerytalno-rentowych i innych pieniężnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Monitor Polski Nr 24, poz. 187, Nr 30, poz. 230 i Nr 35, poz. 273 oraz z 1990 r. Nr 2, poz. 11).

§ 13. Ubezpieczony, który bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia osiągał niskie dochody na jednego członka rodziny w rozumieniu dotychczasowych przepisów, zachowuje prawo do zasiłku rodzinnego, jeżeli są spełnione pozostałe warunki jego pobierania. Od dnia 1 maja 1990 r. zasiłek ten wypłaca się w wysokości określonej w § 6.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 maja 1986 r. w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych (Dz. U. z 1989 r. Nr 40, poz. 222).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 30 kwietnia 1990 r.

w sprawie uprawnienia organów celnych do wydawania pozwoleń na wywóz ziemniaków.

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy celne będą w terminie do dnia 31 sierpnia 1990 r. wydawały pozwolenia na wywóz ziemniaków jadalnych i sadzeniaków, określonych kodem H.S. 0701.10 i 0701.90.

§ 2. Pozwolenia, o których mowa w § 1, wystawiane będą z nieprzekraczalnym terminem ważności do dnia 31 sierpnia 1990 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
M. Świącicki

178

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 kwietnia 1990 r.

w sprawie kwalifikacji zawodowych, jakie powinni posiadać lekarze dokonujący zabiegu przerwania ciąży, oraz trybu wydawania orzeczeń lekarskich o dopuszczalności dokonania takiego zabiegu.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 12, poz. 61 i z 1969 r. Nr 13, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zabieg przerwania ciąży może być dokonany przez lekarza posiadającego specjalizację pierwszego lub drugiego stopnia w dziedzinie ginekologii i położnictwa.

2. Zabiegu przerwania ciąży może dokonać także lekarz specjalizujący się na pierwszy stopień w dziedzinie ginekologii i położnictwa, pod warunkiem że zabieg będzie wykonany w szpitalu, w obecności i pod kierunkiem lekarza posiadającego specjalizację wymienioną w ust. 1.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli zabieg przerwania ciąży jest konieczny ze względu na bezpośrednie zagrożenie życia kobiety ciężarnej.

§ 2. 1. Kobieta ciężarna, która zamierza przerwać ciążę, powinna zwrócić się do lekarza posiadającego specjalizację pierwszego lub drugiego stopnia w dziedzinie ginekologii i położnictwa o wydanie orzeczenia o dopuszczalności dokonania zabiegu przerwania ciąży.

2. Jeżeli kobieta ciężarna zamierza przerwać ciążę ze względu na trudne warunki życiowe, powinna złożyć lekarzowi pisemne oświadczenie z podaniem okoliczności przemawiających za przerwaniem ciąży.

§ 3. Lekarz, do którego zgłosiła się kobieta ciężarna z wnioskiem o wydanie orzeczenia o dopuszczalności przerwania ciąży ze wskazań lekarskich, po przeprowadzeniu badania ginekologicznego i stwierdzeniu ciąży, jest obowiązany zasięgnąć opinii właściwego specjalisty, jeżeli nie posiada wiadomości specjalistycznych niezbędnych ze względu na dany przypadek, a kobieta ciężarna nie przedstawiła odpowiedniego zaświadczenia lekarza specjalisty.